

**Roja 22 î nîsana 2010 an roja bi dawîbûna
/15/ salan ji jiyana rojnama newrozê ye**

Memê Alan

Bi boneya roja rojnemevaniya kurdî , Rojnama Newroz û Yekîti şevbuhêrkek , bi beşdariya gelek rojnemevan , nivîskar, rewşenbîr û zimanhezan li dar xist . şevbuhêrk bi kêlîkek bêdeng li ser giyana canfidayên rojnamegeriya kurdî û peyva azad dest pê bû , piştê gotinên herdu rojnaman hatin xwendin , û paşê jî , nirxandinên devkî û nivîsî yên beşdarên ji rewşa rojnemevaniya Kurd re li Sûriyê ,û herweha pêşinyar û têbînên wan ji herdu rojnaman re, ew şev dewlemend kirin. Vaye emê li jêr gotina Newrozê pêşkêş bikin.

- Xwedî pênûsên hêja û xebatkarên rojnamegeriya KurdBeşdarên bi rûmetRêz , silav û pîrozî ji we...

*-Berî hertiştî em neçarin , ku we bi girîngî û pêwîstiya rojnemegeyê di hemî aliyên jiyane de hestiyar bikin. Ji berê û paşê ve , rojnemevanî di jiyana civakan de, bi roleke mezin rabûye . Hincaran bi roleke erênî lîstî û civak pêşde daye , û hin caran jî bervajî wê kiriye . yanê dema ku rojnemegeyê civakekê li pêş , azad û serbest be xizmet pêşvebirina civaka xwe kiriye , û dema ku li şûn û ne azad be , wê civaka xwe bi şûn xistiye . Ji ber ku , ew hemî aliyên jiyana û civakê ronî dike , pesnê başiyar dike û şaşiyar rexne dike , wêlomê jî, bi destlata çarem bi nav bûye. Herweha di jiyana miletên bindest de , yên mîna gelê me yê Kurd , rola rojnamevaniyê hîn mezin û xurtir dibe. Ji ber ku , hebûna wan ji nifşên paşerojê diterxîne û bi cîhanê dide naskirin . Em dikarin bi kurtî rola rojnemevaniyê-bi taybetî di hevdema me de - bi van çend gotinan şirove bikin : Rojnemegeyê û ragiyandin dikarin şoreşan hildin û gelan bi serbixînin û azad bikin , û bervajî wê jî dikarin civakan tar û mar jî bikin

*- çima rojnama newrozê?

Li gel rola dîrokî ya rojnemegeyê ya ku , me li jor aniye zimên , pêşiyar gewrî li xwe ziwa kirine û gotine : Ziman kiltî , navnîşane û hebûn û nebûna miletin e Lewre jî zimanê me hatiye qedexekirin . da ku Kurd weke millet xwe ji bîr bikin , xwe nas nekin û hêdî-hêdî di hundir gelên dî de bêne pişaftin. Rêberê kurdî û miletperweriyê seydayê mezin **Ehmedê Xanî** ji berî (315) salan , tiliya xwe danîbû ser birînê û bi dilşewatî gaziya xwe kiribû Kurdan ,da ku, ew pêşî guh bidin zimanê xwe yê şêrîn bi êş û xemgînî jî gote dora xwe û nivîsî lê, ez çî bikim sûk kesade , ma mirov "zaroyê xwe yê nexwaş bi zaroyê cîrana yê xweş digahêre "?!.

Mîrê gewre **Celadet Bedirxan** jî got : **yekîtiya kurdan bi yekîtiya zimanê kurdî ve girêdayî ye , û yekîtiya zimên jî bi yekîtiya tîpan pêketê.**

Dr. Nûredîn Zaza jî di dermafê zimên de weha digot:

Kurdo ger tu dixwazî xwe nas bikî , zimanê xwe nas bike , û eger tu dixwazî xwe bi xelkê bidî naskirin , dîsa zimanê xwe binase.

Jiber van gotinên jorîn ên pîroz ên gorbihuştên me , me xwast bi derçûna vê rojnamê , em bersivên bang û fîganên wan bidin û bibêjin : bila dilên we rûnin ,di gorinên xwe de şabibin. Vaye sûk pir nesekeyeû bi sedan pênûs û pirtûk ,bi dehan rojname , kovar , pêlweş û qenalên wêneguhêzê yên kurdî , dihêlin ku dilê mirov geş bibe û rê li ber bikaranîna zimanê kurdî were qelaştin û dûz bibe.

Ji ber sedemên li jor me anîne zimên , em rojnama newrozê diweşînin û her û her jî emê berdewam bin . Li dawiyê em li hêviya berhemên pênûsên kurdî ne, taku, tevlihevîna van berhemên lehiyeke bi coş di hemî aliyên de , di paşerojê de çêbike.